

Nguyệt Lạnh

Đánh thức dùm ta trăng của ta,
Chưa khuyết mà sao bóng nguyệt tà.
Đêm soi trên gối, giờ đâu thấy,
Có phải vì ta mắt nhạt nhòa?
Bao đêm say đắm khúc nghê thường,
Ngờ đâu giờ cất tiếng thê lương!
Trăng hỡi đêm dài chưa muốn sáng,
Hãy giấu dùm ta nỗi đoạn trường.
Xin cho đôi cánh để ta bay,
Tìm trăng mòn mỏi suốt đêm dài.
Hình đây sao vẫn chưa thấy bóng,
Không rượu nhưng mà muốn tỉnh say.
Say không men rượu giấc chẳng nồng,
Tỉnh thức mình ta chồn tỉnh không.
Trăng ta ai nỡ đem đi giấu,
Hay đã lạc vào cõi mệnh mông?
Ta hẹn chờ trăng suốt canh thâu
Có lẽ từ đây đến bạc đầu
Gối lạnh từ ngày trăng xa vắng
Hãy chỉ cho ta trăng ở đâu?
Ta mộng trăng về từ nẻo xa,
Đêm nay ta đón trăng về nhà.
Trăng ám giờ sao là nguyệt lạnh,
Thức dậy đi trăng, trăng của ta...

DVTh

Tóc Xưa

Ngày nào nhật tóc quanh đây
Sợi nằm bên gối sợi bay ra vườn
Sợi dài buộc mối yêu thương
Sợi ngắn cột lấy nỗi buồn xa quê
Mướt mà một thờ tóc thề
Gió lùa qua tóc mân mê vai mềm
Sợi nào đánh rớt bên thềm
Nhật về chờ tới ru đêm giấc nồng
Sợi nào sáng gọi chiều hong
Gió đưa hương tóc qua song cửa màn
Lạc vào ngõ vắng nhà anh
Quen người quen cảnh không đành rời xa
Tóc nào đen óng hôm qua
Gờ vào trang sách bên ta mỗi ngày
Sợi nào là sợi tóc mai
Loà xoà bên trán làm ai phải lòng
Để mà sáng đợi chiều trông
Sợi kề bên má sợi hôn môi người
Sợi nào từ thờ đôi mươi
Tóc tơ se kết tiếng cười nỗi đau
Sợi nhìn ngày tháng qua mau
Tóc xanh hôm trước bạc màu hôm nay
Tóc xưa giờ đã xa bay
Sợi buồn ở lại ngắn dài xót xa

DVT 2013

